

og samtidig misbillige, at man i en arbejdsløs Periode som den nuværende, hvor man fra Arbejdernes Lederes Side burde have saa meget Fremsyn, at man kunde se, hvilken Vinter man gik i Møde, sender 800,000 Kr. ud af Landet. Jeg har den Opfattelse, og det gælder ogsaa det Parti, jeg repræsenterer, at skal der hjælpes, bør i alt Fald Arbejderpartiet først hjælpe de danske Arbejdere. Jeg finder, at enhver Repræsentant, der sidder i dette Ting, har ikke alene en Ret, men en Pligt til, naar Socialdemokratiet kræver ekstraordinært Tilskud af Statskassen, at henvise til, at saa længe Arbejderpartiet har Raad til at sende 800,000 Kr. ud af Landet, maa den lovgivende Magt have visse Betænkeligheder ved at gaa med til de Krav, der stilles. Man maa selvfølgelig have Lov til at kræve, at naar Arbejderne kunne, skulle de hjælpe sig selv, inden de henvende sig til Staten.

Det ærede Medlem sagde, at naar de danske Arbejdere hjalp de svenske, var det selvfølgelig, fordi Kampen i Sverige stod om Forringelse af Arbejdsvilkaarene. Det ved jeg godt, men naar det ærede Medlem vil paastaa, at de gjorde det, fordi det kunde tænkes, at noget lignende kunde ramme de danske Arbejdere, vil jeg sige, at til Dato har jeg ikke set nogen som helst Tendens indenfor Arbejdsgiverkredse til at forringe bestaaende Lønsatser. Jeg har derimod set, at en hel Del Fag har opsagt Overenskomster, saa vidt jeg ved omfattende ikke mindre end 4,000 Arbejdere. Jeg ved godt, at der i disse Overenskomster ofte staaer Bestemmelser om, at de til en vis Tid skulle fornyes fra en af Siderne. Men jeg kunde tænke mig, at de, der staa som Ledere af Fagforeningerne, vilde tage det Standpunkt, at saa længe den nuværende økonomiske Krise vedvarer, burde Arbejderne opretholde status quo paa samme Maade som Arbejdsgiverne og overhovedet ikke forsøge at benytte denne Tid til at skruer Arbejdslønnen op. Det er i alle Tilfælde i højeste Grad uheldigt, og det er ogsaa et Hensyn, man maa tage i Betragtning ved Overvejelsen af, hvorvidt der skal ydes ekstraordinær Hjælp til de arbejdsløse eller ikke.

I øvrigt anser jeg det selvfølgelig og

saa for heldigst, om man kunde afhjælpe Arbejdsløsheden ved at skaffe Arbejde. Og i saa Henseende vil jeg henvise til, at vi i den ekstraordinære Rigsdagssamling have vedtaget Forsvarslovene, og at den højtærede Finansminister har udtalt, at Lov er Lov. Jeg kunde tænke mig, at man for at afværge en Del af Arbejdsløsheden søgte at sætte i større Omfang, end sket er, de Foranstaltninger i Arbejde, som ere bevilgede paa disse Love. Jeg finder saaledes, at der ikke vilde være noget i Vejen for at begynde at bygge de to Fløjforter, hvorved der vilde blive Arbejde for mange.

Sigurd Berg: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Stauning) udtalte til mig og til de Herrer, der ligesom jeg havde peget paa, at den foreliggende Opgave fortrinsvis var kommunal, at vi burde erindre, at Staten er den naturlige Repræsentant for hele Samfundet. Det er rigtigt, det er Staten, men Staten afgiver mange Opgaver til Kommunerne, og netop saadanne Opgaver som dem, her er Tale om, har Staten afgivet til Kommunerne. Den ærede Ordfører maa ikke overse, at netop de enkelte Kommuner her have en speciel Interesse og derfor ogsaa en speciel Forpligtelse. Kommunerne bør have en Interesse i at hindre Tilstrømning og at fremme Arbejdsfordelingen, og jeg har mine store Tvivl om, at denne Interesse, som det ikke mindst er til hele Samfundets Tarv at faa fremmet, fremmes paa tilbørlig Maade i den enkelte Kommune, naar der gives Statsbidrag.

Hvad angaar Arbejdsanvisningskontorerne, som den ærede Ordfører ogsaa omtalte, er det givet, at det vilde være i højeste Grad ønskeligt at faa denne Sag fremmet paa en praktisk Maade. Det vilde i saa Henseende vistnok være heldigt, om det blev foranlediget, at disse Spørgsmaal kom til Forhandling rundt om i de kommunale Raad baade i By og paa Land. Jeg tror, at man derved vilde faa et Materiale, der kunde bidrage til, at man kunde faa Sagen greben an paa den mest praktiske Maade.

Berntsen: Det glæder mig, at jeg ved mine faa Bemærkninger fik det ærede